

Arrest

nr. 226 759 van 26 september 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VERKEYN
Kaïrostraat 85
8400 OOSTENDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 oktober 2018 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat C. VERKEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster heeft op 20 oktober 2017 een aanvraag voor het bekomen van een visum ingediend, met het oog op de herenging met de heer A.A.I., haar echtgenoot die in België de vluchtelingenstatus heeft.

Op 17 oktober 2018 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van het visum. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Overwegende dat op datum van 20/10/2017 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam H. A. I. geboren op 02/02/1995 Berdale van Somalische nationaliteit om de echtgenoot in België I. A. geboren op 14/02/1993 Berdale van Somalische nationaliteit te vervoegen.

Deze aanvraag werd ingediend op grond van een huwelijk dat op 3/01/2015 in Somalië werd afgesloten. Overwegende dat artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op de enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wel toepasselijk recht waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met artikelen 18 en 21.

Overwegende dat artikel 18 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht bepaalt dat voor de bepaling van het toepasselijke recht in een aangelegenheid waarin partijen niet vrij over hun rechten kunnen beschikken geen rekening wordt gehouden met feiten en handelingen gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door het WIPR aangewezen recht.

Overwegende dat artikel 21 de openbare orde-exceptie bedoelt en het mogelijk maakt om een bepaling van het buitenlands recht te weigeren voorzover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Overwegende artikel 146 bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Ten slotte schrijft artikel 30 IPR-codex voor dat een buitenlandse authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België geheel of gedeeltelijk in origineel of bij afschrift te worden voorgelegd.

Overwegend dat een dergelijk huwelijk onverenigbaar is met beginselen van openbare orde.

Overwegende dat uit het administratieve dossier de volgende elementen gebleken zijn

Betrokkenen kenden elkaar ze woonden in dezelfde buurt en studeerden samen de koran. Hun relatie begon in 2014

Ze huwden op 03/01/2015

Ze woonden 5 maanden samen in een huurhuis

Meneer spreekt over 1 broer en 2 zussen mevrouw verklaarde dat hij 3 broers en 4 zussen heeft

Mevrouw heeft haar echtgenoot voor de laatste keer gezien op 30/05/2015

Ze hebben via telefoon en whatsapp contact met elkaar

In het licht van deze elementen besliste de Dienst Vreemdelingenzaken op 22/05/2018 om het advies van de procureur des Konings te vragen met betrekking tot de erkenning van dit in het buitenland voltrokken huwelijk

In het advies van 13/08/2018 is de Procureur des Konings van mening dat uit het geheel van voorvermelde omstandigheden en gegevens blijft dat de intenties van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht zijn op het tot stand komen van een duurzame levensgemeenschap maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde. Er is een combinatie van verschillende factoren aanwezig die samen genomen voldoende bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens opleveren.

Het huwelijk is een vormgebonden overeenkomst waardoor twee partners toetreden tot een wettelijke regeling en zo een gebonden levenslang gewilde leefgemeenschap doen ontstaan. Er dient dus onderzocht te worden of het afgesloten huwelijk tussen A. H. en I. A. voldoet aan deze bij wet gestelde versie. Het is duidelijk dat een levenslang gewilde levensgemeenschap tussen twee mensen uitermate ernstige aangelegenheid is die verregaande wettelijke consequenties heeft en dus duidelijk verschilt van een samenlevingscontract of het gewoon samenwonen.

Er mag dan ook van uitgegaan worden dat aanstaande huwelijkspartners nopens het afsluiten van een huwelijk zich onder meer goed zullen beraden de tijd nemen om mekaar echt te leren kennen en dit juist allemaal om de gewenste duurzame levensgemeenschap te vormen en te doen slagen. In casu werd dit duidelijk niet gedaan integendeel.

Mijn ambt stelt vast dat betrokkenen een religieus "marriage certificate" voorleggen dat niet gelegaliseerd werd

Om deze redenen kan het document niet door mijn Ambt aanvaard worden

Uit het onderzoek zijn bovendien volgende niet onbelangrijke vaststellingen aan het licht gekomen die mijn ambt doen twifelen aan de oprechtheid van dit huwelijk

1. Betrokkene zijn het niet eens wat betreft hun kindervens Waar I.A.A. verklaart dat zijn echtgenote graag vijf kinderen wens en hij zelfs nog wat meer stelt deze laatste helemaal geen kinderen te willen.

2. waar A.I.H. vervolgens meent dat haar echtgenoot niet minder dan drie broers en vier zussen heeft verklaart deze laatste slecht één broer en twee zus sen te hebben.

3. mijn ambt stelt ten slotte vast dat betrokkenen geen foto's kunnen voorleggen van hun huwelijksplechtigheid naar de mening van I.A.A. beschikten zij immers niet over een smartphone of camera om foto's te nemen

In zoverre het vreemde recht niet sanctionerend zou optreden tegen geveinsde huwelijken kan elke Belgische overheid op grond van de Belgische internationaal-privaatrechtelijke openbare orde een huwelijk weigeren te erkennen wanneer het er in hoofde van beide partners of één van hen enkel op

gericht is een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen voor één van de echtgenoten Het huwelijksinstituut is immers een wezenlijk bestanddeel van het Belgisch rechtsbestel en een miskenning van dat instituut maakt een schending uit van de Belgische openbare orde (art. 21 Wetboek internationaal privaatrecht)

Derhalve weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het huwelijk in kwestie te erkennen waardoor het bijgevolg niet het recht op gezinshereniging opent.

Het visum wordt derhalve geweigerd."

2. Rechtspleging

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij bij schrijven van 30 november 2018 werd uitgenodigd om het administratief dossier, en desgevallend een nota met opmerkingen, neer te leggen binnen de acht dagen na de kennisgeving.

Er werd geen administratief dossier neergelegd, en evenmin een nota.

Luidens artikel 39/59, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden, wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert onder andere aan dat zij geen kennis heeft van het advies van de Procureur des Konings waarop de bestreden beslissing is gesteund, hetgeen afbreuk doet aan haar recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel en een doeltreffende voorziening in rechte. Bij haar verzoekschrift voegt zij een stuk dat zij benoemt als een "*Aanvraag kennisname administratief dossier zonder reactie*". Luidens dit stuk vraagt verzoekster onder andere "*een kopie van het advies van het Openbaar Ministerie*".

3.2. De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3.3. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat er enig gevolg werd verleend aan verzoeksters aanvraag tot het bekomen een kopie van het advies van de Procureur des Konings.

Uit de bewoordingen van het middelonderdeel moet worden afgeleid dat zij de Raad in wezen uitnodigt om na te gaan of het bestuur uit het advies waarover zij beweert te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Het is dus noodzakelijk inzage te hebben in het administratief dossier en de daarin geklasseerde stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissing. Echter, aangezien het administratief dossier niet ter beschikking werd gesteld van de Raad, maakt de verwerende partij de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing moet worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 oktober 2018 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS